

Wincenty Łaszewski

POBOŽNOSŤ PRVÝCH SOBÔT V MESIACI

*Pôvod, rozjímania
a slávenie pobožnosti*

SLOVO AUTORA

Boh nad každým pokolením rozprestiera nebeskú oblohu a zdobí ju krásou hviezd. Keď sa my, súčasní ľudia, pozeráme do neba, ukazovávky astrológov a veštcov sa snažia nasmerovať náš pohľad na súhvezdia, ktoré sú podľa nich najdôležitejšie, ba dokonca rozhodujú o našom osude. Medzitým niekde obďaleč, na okraji záujmu súčasného sveta, žiari Hviezda, ktorá nám neomylnne ukazuje budúcnosť. Poznáme jej meno: *Mária*. Až doteraz na ňu upierali zrak len niektorí. No keď sa na nebi začal veľký rozruch, keď na zdesenie veštcov ich jasné body zhasli a súhvezdia sa v zmätku rozsypali, čoraz viac ľudí začalo chápať, že prichádza nová éra. Na oblohe žiari Máriina hviezda a na zemi sa objavuje nové pokolenie.

Písali o tom svätí, písal o tom Ľudovít Mária Grignion z Montfortu, autor knihy *O pravej úcte k Panne Márii*; písala sestra Lucia, vizionárka z Fatimy, ako aj Svätý Otec Ján Pavol II.

Tým novým pokolením sú deti Ženy – „veľkého znamenia“, ktoré Boh ukázal na nebi. Ono zmení tvár sveta.

Tento proces sa už začal, „mariánsky kvas“ začína pôsobiť. Posolstvá, ktoré nám Matka odovzdáva, hovoria jasne. Zdá sa, že fatimské zjavenia stoja na prahu svojho naplnenia. Pred náš duchovný zrak je postavená ďalšia výzva: *Pobožnosť prvých sobôt*.

A tak pristupujem k tomu, čo bolo pre mňa vždy najťažšie: písať o pobožnosti prvých sobôt. Nevieť prečo, ale táto téma vykrúca perá, vysúša atrament, vytvára chaos v technologickom poriadku počítačov, oslabuje zdravie, narúša pokoj okolo domáceho krbu.

Ani príprava tejto knihy nebola toho ušetrená. Pôvodne mala iný koncept, potom sa všetko začalo víriť a zrodila sa kniha, ktorá je predovšetkým svedectvom a pokusom o rozhovor s vami, ktorí ju budete čítať a ktorí ju – dúfam – po prečítaní prvých strán neodložíte. Nerobte to, prosím.

Verím, že vďaka tejto knihe zažijete vnútorné stretnutie. Stretnete sa s Tou, ktorá sedí na tróne kresťanskej mystiky – Máriou. Budete sa pozeráť na nebo a jeho slávne znamenie. Začnete netrpezlivo počítať dni od jednej prvej soboty k ďalšej a budete očakávať chvíľu víťazstva Nepoškvrneného Srdca. Víťazstva, na ktorom budete mať svoj podiel.

ÚVOD

ZNAMENIA ČIAS KRIČIA

Fatima je ako kniha

Ak ste už niečo počuli o fatimských zjaveniach, potom so mnou budete súhlasiť, že pripomínajú dobre napísanú knihu. Majú úvod, kapitoly a pointu. Začínajú sa stretnutím s anjelom v roku 1916 a na konci naberajú veľmi konkrétny význam. Stačí len otočiť stranu, aby prišiel 13. máj 1917 – prvé stretnutie pastierikov s Máriou. Potom máme šesť zjavení Božej Matky s vyvrcholením 13. októbra – veľkolepým zázrakom slnka, ktorý uzatvára poslednú kapitolu. Fatimská kniha sa však ešte nekončí – objavuje sa očakávaný, ale prekvapivý epilóg s posolstvom: niekoľko strán vyplňajú vízie a žiadosti, ktoré boli odovzdané sestre Lucii. Čítame ďalej a zrazu sa ukáže, aká záhadná je táto mariánska kniha!

Nekončí sa záverom. Na jej konci sú prázdne strany... Áno – budeme to my, kto ich zapíše.

Pri pozornom čítaní tejto knihy si uvedomíme, že fatimské zjavenia sa v roku 1917 neskončili a vôbec sa neobmedzujú len na Cova da Iria, Údolie pokoja. Ctiteľia Panny Márie Fatimskej vedia, že po 13. októbri 1917 zjavenia „putovali“ spolu s vizionármi. Mária sa stretla s malou Hyacintou, ktorá ležala v nemocnici v Lisabone. Vo svojom rodnom dome s Máriou zomieral aj František. Po smrti svojich

spoločníkov na zemi zostala len Lucia – prostredníctvom nej chcela najsvätejšia Matka odovzdať svetu svoje žiadosti a požiadavky.

Zjavenia potom „putovali“ s Luciou: cez Tuy do Pontevedra a nakoniec do karmelitánskeho kláštora v Coimbre. Práve na týchto pofatimských miestach Lucia počula to, čo je podstatou pobožnosti prvých sobôt a čo predstavuje úžasné pokračovanie posolstiev Fatimy: uistenie, že stretnutia s Pannou Máriou budú pokračovať až do konca vekov – tak dlho, ako sa ľudia budú modliť túto pobožnosť. Lebo každá prvá sobota je dňom zjavenia sa Márie v srdci toho, kto prijíma jej pozvanie zúčastniť sa na jej pätnásťminútovom rozjímaní. Áno, každému z nás sa môže „zjaviť“ najsvätejšia Matka, aby sa s ním podelila o tajomstvá svojho Nepoškvrneného Srdca.

Keď porovnáme fatimské zjavenia s knihou, na konci ktorej sú prázdne strany, môžeme povedať, že Boh „vytlačí“ toľko kópií, koľko ľudí je na svete – napokon, fatimské posolstvá sú určené všetkým a každý človek dostal pozvanie na mystické stretnutie s Máriou počas prvých sobôt.

Prvú kópiu dostala Lucia. Jej jemné, tvarované písmo zaplnilo veľa strán. Čo obsahujú stránky, ktoré zapísala? Dozvedáme sa o tom z jej korešpondencie, z rozhovorov, kníh. Predovšetkým sa hovorí o plodoch zjavení v prvé soboty: o odriekaniach, modlitbách, obetách, zadostučineniach, o zasvätení seba, svojich blízkych a celého sveta Márii. Dozvedáme sa o snahe šírenia pobožnosti prvých sobôt, inými slovami – o každodennom živote s fatimským posolstvom a o tom, že sme jeho apoštolmi.

Mnohí ľudia tieto prázdne stránky zapĺňajú svojimi skúsenosťami z prvých sobôt, ako to robila sestra Lucia a náš

milovaný Svätý Otec Ján Pavol II. Lebo je veľa duší, ktoré túžia po víťazstve Nepoškvrneného Srdca. Patria medzi ne strážcovia sanktuárií Panny Márie Fatimskej, laickí apoštoli, otcovia rodín i ľudia žijúci osamote. Ale sú aj takí, ktorí netušia o existencii tejto knihy; iní ju poznajú, ale neotvárajú, ďalší v nej listujú a hľadajú senzácie. Sú aj takí, ktorí prázdne strany považujú za chybu tlačiar. Ale nebeský Tlačiar sa nemýli... Túto knihu máme zapísať svojim životom.

Pozvanie vstúpiť do sveta stretnutí s najsvätejšou Matkou počas prvých sobôt je čoraz naliehavejšie.

O to viac, že okolo nás sa objavujú také zrejme znamenia čias: v umieraní sestry Lucie, ktorá odišla k Pánovi 13. februára – vo fatimský deň; v smrti Jána Pavla II., ktorého Mária sprevádzala pri prechode do Kristovho kráľovstva v prvú sobotu v mesiaci.

Smrť pápeža, v ktorej nám sám Boh dal znamenie

Správy o prvých sobotách sa od samého začiatku nedostávali do ľudských srdc ľahko. Je dôležité si uvedomiť, že hoci iné pobožnosti získavali ohlas a rýchle prijatie zo strany Cirkvi, v tomto prípade uplynuli roky. Čím viac sa približovala hodina šírenia novej formy mariánskej pobožnosti, tým viac bola od moderného človeka odsúvaná.

Pre sestru Luciu boli dôvody tohto javu zrejmé do takej miery, že sa nakoniec rozhodla pre radikálnejšiu formu apoštolátu: pôst a modlitbu za mrežami Karmelu. Uvažujme nad tým, prečo si vybrala práve tento kláštor s prísnymi pravidlami, a pochopíme, že sám diabol bojoval (a naďalej bojuje!) proti šíreniu pobožnosti prvých sobôt. Tak veľmi sa zangažoval v boji proti tejto pobožnosti, že existuje len jeden spôsob, ako ho odohnať. Ako povedal Ježiš, tých najtvrdohlavších zlých duchov možno vyhnať len modlitbou a pôstom...

Za zmienku stojí niekoľko skutočností. Zázračná medaila – veľký dar neba – potrebovala na svoje rozšírenie šesť rokov. Posolstvo Božieho milosrdenstva – nádherný prejav milosti – potrebovalo trochu viac času. A pobožnosť prvých sobôt? Uplynú desaťročia a nič! V troch krajinách – v Portugalsku, Španielsku a Poľsku – bola táto pobožnosť oficiálne schválená, čo však neznamená, že je tam všeobecne známa a praktizovaná. Musí na tom niečo byť, keďže diabol robí všetko preto, aby zabránil jej šíreniu.

Čo také sa ukrýva v pobožnosti k Nepoškvrnenému Srdcu, že kardinál Joseph Ratzinger, neskorší pápež Benedikt XVI., vyhlásil, že úcta k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie je záchranou pre svet, že sa v ňom skrýva moc silnejšia než „zbrane všetkých druhov“?

Satan sa tejto pobožnosti bojí a robí všetko, čo je v jeho moci, aby ostala len v myšlienkach Božej prozreteľnosti.

